

FULL NÚM. 1**LA INCREÏBLE HISTÒRIA DEL SENYOR AL'UM-INI LLEUGER I BRILLANT:**

Li havien pronosticat un futur brillant; de fet un futur molt important, relacionat amb la indústria aeronàutica. Ho havia sentit dir moltes vegades als geòlegs, tècnics i enginyers que havien aparegut feia poc i el fet és que ja s'imaginava a la cabina de comandament d'un avió supersònic. Però en aquests moments, l'aristocràtic senyor Al'Um-Ini Lleuger i Brillant era en un magnífic indret boscós d'un país tropical ensumant la flaire que sempre emana de la terra humida. Mirava les famílies indígenes que havien fet el seu campament d'hivern a la vora del riu i s'emocionava davant la bellesa del paisatge feréstec.

Vet aquí que un bon dia van arribar camions i helicòpters amb moltes persones. Començaren a tallar arbres i a cremar-los per fer-ne carbó i ho aixafaren tot. L'indret es va omplir de fum i soroll. Els ocells van abandonar els seus nius i els altres animals del bosc van ser caçats o fugiren cap a llocs més tranquils. Sense menjar i sense entendre exactament què passava, la gent del poble a la vora del riu també va haver de marxar. El senyor Al'Um-Ini, de sobte, va ser agafat, barrejat amb substàncies càustiques, triturat, calcinat, sacsejat i sotmès a temperatures elevadíssimes (va descobrir perquè feien servir el carbó), envoltat de fum i pudor... fins que es va veure convertit en pols.

L'avió ja estava a punt a la pista principal de l'aeroport. El senyor Al'Um-Ini estava content perquè s'havia convertit en un gran viatger: avions, vaixells, trens, camions... Després d'haver fet el salt d'un continent a l'altre, el van tornar a escalfar i el van barrejar amb altres metalls. Finalment, el senyor Al'Um-Ini va ser convertit en un cilindre amb una petita obertura, omplert amb una beguda gasosa i la seva superfície brillant recoberta amb uns colors i unes lletres molt cridaners.

Sempre li havia agradat lluir i estar en un lloc on causés admiració. Tanmateix, tot i que molta gent se'l mirava, no acabava d'estar satisfet en un prestatge d'un supermercat. Una senyora el va agafar, se'l va endur cap a casa seva i el va posar a la nevera. Al cap de dos dies, un dels seus fills va obrir-lo per beure aquell líquid ple de bombolles. A la nit va ser col·locat entre closques d'ous, ossos i pell de pollastre, trossos de paper d'embolicar regals i uns mitjons foradats en una bossa que va anar a parar a un contenidor. El senyor Al'Um-Ini se sentia profundament deprimat, però per sort allà va conèixer moltes altres llaunes que li van explicar una història semblant. Poc després el van transportar a un abocador.

Mentre un dels seus costats brillava al sol, **el senyor Al'Um-Ini es preguntava** com és que algú destinat a un esplèndid, refulgent, pompós i llarg futur de component d'un avió supersònic, pel qual havia passat per tantes transformacions i patiments, es trobava ara brillant buit, totalment oblidat entre milers de llaunes semblants, només per haver estat omplert uns quants dies amb un líquid amb bombolles.